

ad § 15

Det rejsende Landsteater repræsenterer langt den største del af det teaterudbud, som præsenteres for teaterpublikummet uden for de landsdels-scenebærende amtskommuner og kommuner. Det er derfor vigtigt at understrege kravet om et rigt og varieret udbud, som kan sikres ved den foreslåede formulering om teatrenes forskellighed. I lighed med, hvad der er gældende for landsdelsscenerne, jfr. ovenfor, må det være en forpligtelse for Det rejsende Teater at tage særligt hensyn til dansk dramatik.

ad § 16

Efter den gældende lov er det hensigten at sikre et antal turnerende teatre uden for Det rejsende Landsteater. Denne hensigt er imidlertid i realiteten ikke opfyldt, idet de hertil afsatte bevillinger har været meget beskedne. Dette har betydet, at der ikke har kunnet skabes grundlag for ændring i sammensætningen af de teatre, der støttes efter § 14, idet der ikke har eksisteret nogen reel mulighed for udskiftning. Der er ikke med forslaget taget stilling til hensigtsmæssigheden af løbende udskiftninger, men lovbestemmelsen om, hvorledes der træffes beslutninger om, hvilke teatre der skal indgå i Det rejsende Landsteater, savner mening, hvis der ikke er nogen reel mulighed for ændring. De foreslåede stk. 2 og stk. 3 skal sikre, at der også inden for det turnerende voksteater kan ske en udvikling og en gensidig påvirkning mellem teatre, der støttes efter § 14, og nye initiativer.

ad § 17

Egnsteater, børneteater og opsøgende teater har gennem 70'erne været i en rivende udvikling og forsøgt at dække et åbenbart og højst påtrængende behov, som imidlertid kun delvis er blevet imødekommet.

I perioden har børneteateret udviklet sig fra at være et underordnet appendiks til at være en selvstændig teaterform med et eget udtryk, et eget publikum og med en både pædagogisk og oplevelsesmæssigt effekt, som er højt vurderet hos både lærere og børnene selv. De fleste børneteatre har bevirket, at langt flere børn end tidligere får mulighed for at opleve teatrets kunst og dermed opleve mulighederne for at udtrykke tanker og følelser i kommunikation med andre mennesker.

Forslagsstillerne finder det særdeles væsentligt, at disse teaterformer sikres en fortsat og styrket position i det danske teaterliv.

ad § 18

Det kan fortsat forekomme at være en meget stor byrde for den enkelte primærkommune at støtte et egnsteater alene med en statsrefusion på 50 pct. Der er i loven derfor åbnet mulighed for, at staten kan refundere op til 75 pct. under forudsætning af, at dette anbefales af teaterrådet i særlige tilfælde.

ad § 19

Det rejsende Børneteater og Opsøgende Teater, hvis støttegrundlag i øjeblikket er baseret på amtskommunernes frivillige deltagelse i ordningen, har siden 1979-lovens ikrafttræden været udsat for stærke begrænsninger i dispositionsfriheden, idet man ikke har kunnet forudberegne, hvilke midler ordningen rådede over. Denne ustabilitet giver planlægningsmæssige vanskeligheder, som naturligvis får en uønsket effekt på teatrenes drift og planlægning. En lovbunden deltagelse vil set ud fra den øjeblikkelige situation kun betyde en begrænset forøgelse af ordningens økonomiske grundlag, men vil på længere sigt styrke Det rejsende Børneteater og Opsøgende Teaters muligheder for handlefrihed med deraf følgende kunstneriske frihed.

ad § 20

Også inden for børneteaterområdet og Det opsøgende Teater er det vigtigt, at staten påtager sig et ansvar for, at der bliver plads for nye initiativer og eksperimenter. I betragtning af at en stor del af fornyelsen i de senere år har ligget inden for dette område, er det af stor vigtighed, at midlerne efter § 20 anvendes til at sikre den fortsatte drift af teatergrupper, som opfylder lovbestemmelsens hensigt om at være nyskabende i henseende til såvel form som indhold, samt sikre muligheden for nye initiativer og eksperimenter.

ad §§ 21 og 22

Svarer til gældende lovs § 16 d og e.

ad § 23

Danseteateret og det musikdramatiske teater har på trods af helt utilstrækkelige tilskudsordninger formået at udvikle sig til et niveau, som har skabt så stor interesse i befolkningen, at der nu eksisterer et reelt publikumsunderlag for den slags teaterproduktioner – produktioner, som hidtil er blevet produceret på trods og under særdeles vanskelige vilkår. Ændringen skal sikre en fortsat udvikling af det kunstneriske miljø, der er ved at udfolde sig,